

El 999 el monestir va patir l'atac de les tropes d'Almansor. Després d'uns anys sense abat, el 1002 es va escollir un de nou (Ramió 1002-1032), triat pels monjos i sense la intervenció de la família dels fundadors que fins aquell moment havien determinat que els dirigents de la comunitat havien de ser familiars seus. El 1016 una butlla del papa Benet VIII va posar el monestir sota la seva jurisdicció directa.

El 1075, a la mort de l'abat Miró, germà de Ramon Berenguer I, la situació canvia i Sant Benet fou unit al monestir de Sant Ponç de Tomeres (Erau, Llenguadoc-Rosselló). A la fi del segle XII es va recobrar la independència, l'abat Benet (1108-1152) fou triat entre els membres de la comunitat. En aquesta època (el 1114) l'establiment

va patir una nova incursió islàmica, els efectes de la qual foren força greus i es van veure obligats a construir de nou l'església (l'actual, acabada cap el 1212). A continuació fou iniciada la construcció del claustre aprofitant elements de l'anterior.

L'any 1348, durant la Pesta Negra, la comunitat va desaparèixer gairebé del tot. A mitjan del segle XVI, les dependències monàstiques es trobaven força deteriorades. El 1593 va perdre la seva independència i fou unit a Santa Maria de Montserrat, segons una butlla papal de Climent VIII. Segons això, Montserrat deixava Sant Pau del Camp i obtenia la direcció de Sant Benet, més profitosa. Aquesta unió va fer que, com Montserrat, passés a formar part de la Congregació de Valladolid. Sant Benet va esdevenir un col·legi de les Arts i un centre d'acollida dels monjos d'edat avançada.

El monestir va restar actiu fins l'any 1835. Les propietats foren subhastades i els edificis es van utilitzar com habitatges pels treballadors d'una indústria tèxtil. El lloc fou adquirit per la família del pintor Ramon Casas el 1909, Josep Puig i Cadafalch va encarregar-se de la restauració. El 1931 es va declarar monument nacional. El 2000 fou adquirit per la Caixa de Manresa que ha restaurat el conjunt i que el 2007 va inaugurar un complex conegut com Món Sant Benet dedicat a difondre la història monàstica, de l'època en que va ser residència dels Casas i també de la gastronomia.

L'església i claustre primitius es van haver de refer arrel de l'atac sarraí de 1114. Són les parts més antigues. A llevant del claustre hauria de situar-se la sala capitular, ara pràcticament desapareguda. Posteriorment es va afegir un segon pis a aquell claustre. Al segle XIV es va bastir una nova estructura gòtica utilitzada com a celler. A ponent s'aixeca el palau abacial, del segle XVII.

L'església és de nau única, amb creuer i tres absis. Conserva la cripta. A ponent s'obre un portal de mig punt, amb arquivoltes sense decorar i tres capitells per banda. Té una segona porta més senzilla que comunica amb el claustre. Davant de l'església es conserven les restes del que seria el panteó dels fundadors.

El claustre té quatre galeries amb columnes dobles, un total de seixanta-quatre, amb els seus capitells de gran riquesa. Hauria estat aixecat entre els segles XII i XIII i aplega algunes peces reaprofitades, com ara un capitell de la galeria de llevant, amb baix relleus, potser del segle X. Un altre dels capitells esmenta el nom

d'un dels artífexs de l'obra: un tal Bernat. Es conserva un finestral de la sala capitular antiga. Al mateix claustre hi ha diversos enterraments d'època gòtica.

El palau abacial fou construït el 1627, i poc temps després un incendi va destruir l'interior de l'església.

Súria, una vila fortificada al peu del Cardener, *una reminiscència del passat medieval*

El Poble Vell de Súria va néixer al final de l'edat mitjana a redós del castell. Als segles XII i XIII es convertí en una autèntica vila fortificada, emplaçada dalt d'un turó que dominava la ruta de la sal pel pas del Cardener. El Poble Vell ha estat escenari de nombroses batalles, sobretot durant les guerres carlines. Reminiscència d'un passat llunyà, durant molt de temps oblidat, avui el Poble Vell ens ofereix l'oportunitat de redescobrir els secrets d'una petita vila de tradició medieval, amb cases i carrerons estrets i porxats que s'apinyen dintre del recinte emmurallat, amb unes vistes esplèndides sobre el riu Cardener i un imponent castell que es dreça sobre la roca.

Església del Roser

De la primitiva església romànica, abans anomenada de sant Cristòfor, en resten l'absis i el campanar, tots dos sobrealçats en èpoques posteriors, en bona part per contribuir a la defensa del Poble Vell. L'any 1862 l'església s'amplià amb dues naus laterals.

El Castell

En el seu origen, el castell de Súria formava part de la línia de frontera amb els sarraïns, que passava pel Cardener. Als segles XIV-XV, després de passar a mans dels Cardona (la principal família nobiliària de Catalunya) el primitiu castell-torre es transformà en un castell-residència. Durant molts anys, la plaça forta de Súria presidida pel castell, va ser un punt estratègic d'interès militar.

Portal de Cardona

Era un dels dos accessos a la vila murallada. Del portal de Cardona en sortia el camí en direcció nord. De l'altre portal, el de Manresa, se'n conserven alguns vestigis.

La Bateria

Era un lloc estratègic que dominava el pas del Cardener i on s'emplaçava l'artilleria. Amb l'actual restauració, avui encara és un mirador panoràmic privilegiat sobre bona part de Súria.

Plaça Major

Era el centre neuràlgic de la vila, on es feia el mercat, les festes i on hi havia les cases de les principals famílies, com la dels Alzina o cal Quinquer (antic ajuntament).

Cal Balaguer del Porxo

Casal pertanyent a una antiga família emparentada amb la petita noblesa catalana. Actualment acull l'Oficina de Turisme i un espai cultural amb una programació estable d'exposicions.

Margarida Vernetta - Presidenta d'Amics de la Sardana de Vilassar de Mar - Setembre 2013

*Dissabte
7 de setembre de 2013*

Visita al monestir de Sant Benet de Bages i al castell i la vila fortificada de Súria

L'antiga abadia benedictina de Sant Benet de Bages fou fundada cap el 960, a iniciativa dels esposos Sal·la i Ricarda, que la dotaren econòmicament. El mateix fundador va obtenir en un viatge a Roma la tutela papal, alhora que va portar les relíquies de sant Valentí, ja venerat a la zona. El primer abat fou Abdó, conegut des del 967.

L'església fou consagrada el 972 amb l'assistència del bisbes de Vic, d'Urgell i de Barcelona, a més de membres de la família dels fundadors, que llavors ja havien mort. En aquesta ocasió es torna a esmentar la seva dependència de Roma.

LA COPISTERIA
.cat

info@lacopisteria.cat
tel 93 750 66 37 fax 93 754 00 47
Narcís Monturiol, 126
08340 Vilassar de Mar
www.lacopisteria.cat

Impressió Digital i Offset,
Enquadernacions, Acabats,
Plastificacions, Cartelleria,
Disseny Gràfic, Digitalització,
Gravació CD/DVD, Segells,
Material Escolar i d'Oficina,
Fax, Targetes, Diptics, Flyers,
Sobres, Roll-Ups, Lones...

Amb el suport de l'Ajuntament de
Vilassar de Mar

